

Christoffersen (V):

Jeg skal først ganske kort sige til den foregående taler, at når man rejser spørgsmålet om, hvordan man spiller mindst tid her i folketinget, så tror jeg efterhånden, at jeg kan give den foregående taler nogle ganske gode råd, men dem vil han måske efterhånden selv kunne gætte sig til.

Ellers vil jeg om den debat, der har været ført her, sige, at den er jo præget af det nye mønster, som vi nu har fået i folketinget. Partiernes ordførere har gennem deres indlæg markeret deres respektive partiers selvstændighed, og gennem en række af indlægene gik jo et klart ønske om at tegne en noget skarpere profil end den, vi hidtil har været vant til. Sådanne bestræbelser gøres naturligvis lettere og lettere ved, at man forholder sig kritisk til det emne, der nu engang er sat på dagsordenen, nemlig statsministerens erklæring.

Over for regeringens politik markerer folketingets partier deres selvstændige stilling, og det skal der ikke lyde nogle bebrejdelser over fra venstres side, i det omfang der samtidig hos ordførerne og i deres partier også er en vilje til under de forhandlinger, som nu skal i gang, at bøje de synspunkter, man her fremlægger, mod hinanden. Om en sådan vilje er til stede, er jo endnu ikke ganske afklaret, og det får vi heller ikke helt afklaret under denne debat. Det må de kommende ugers drøftelser i udvalgene afklare for os. Men jeg bemærkede dog, at der såvel hos det radikale venstre som hos det konservative folkeparti og centrum-demokraterne og kristeligt folkepartis ordførere var en venlig, samarbejdsindforstået velkomst til regeringen. Det noterer venstre sig naturligvis, og jeg synes også, at man må sige, at den holdning, som socialdemokratiets ordfører, hr. Kjeld Olesen, lagde for dagen, i hvert fald i forhold til problemet om samarbejdet her i folketinget var positiv.

Det er klart, at der er modsætninger, uoverensstemmelser i venstres og socialdemokratiets syn på en række af de forslag, som regeringen har stillet, men jeg vælger altså at fortolke hr. Kjeld Olesens indlæg både i går og i dag på den måde, at socialdemokratiet nu på samme måde som regeringen og de partier, jeg nævnte før, er indstillet på, at i den kommende tid må partierne

her i salen forsøge at leve op til den opgave, som vælgerne pålagde dem: i fællesskab at finde frem til holdbare løsninger.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til nogle af de indlæg, der er blevet præsenteret her fra talerstolen. Jeg har først nogle få bemærkninger til hr. Niels Helveg Petersen fra det radikale venstre. Hr. Niels Helveg Petersen understregede i sine indledende bemærkninger, at der jo i de senere år mellem venstre og det radikale venstre havde været et godt og fornuftigt samarbejde, og det er jo synspunkter, vi ganske kan tilslutte os. Jeg kan blot nævne til illustration heraf, at de to partier jo i foråret og i efteråret har været meget enige i deres opfattelse af hele den økonomisk-politiske problemstilling. De har i fællesskab haft et ganske specificeret og konkret syn på, hvordan man kunne begrænse de offentlige udgifter, og har også haft en samstemmende opfattelse af, hvordan nogle af hovedtrækkene i en boligpolitisk løsning skulle være. Det er klart, at når folketinget ser ud, som det gør, så forudsætter løsninger naturligvis, at en lang række partier inddrages i forhandlingerne, men jeg er enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at naturligvis er det samarbejde, der har været mellem venstre og de radikale et fornuftigt udgangspunkt også for en række af disse drøftelser.

Så rejste hr. Niels Helveg Petersen et problem, og det var omkring prisstoplovens vedtagelse, og sagde, at han var blevet mere og mere skeptisk over for denne lovgivning. Ja vel, naturligvis kan man være skeptisk over for en række af virkningerne; jeg mener dog at erindre, at der op til valget den 4. december var en ret bred enighed mellem partierne om, at det kunne være nyttigt ligesom at skabe en rolig situation, mens man efter valget og regeringsdannelsen skulle forsøge at løse problemerne på lidt længere sigt. Og det er et synspunkt, som jeg også mener at kunne erindre, at det radikale venstre anlagde, måske endda næsten var det parti, som først anlagde det; vi mener stadig, at det er en fornuftig ting, og jeg tror, at de drøftelser, vi nu skal have i udvalget om prisstoploven, også vil kunne overbevise eller fjerne den smule tvivl, jeg kunne forstå der nu var opstået hos hr. Niels Helveg Petersen.

Jeg har nogle bemærkninger til hr. Schlü-